

Nr 422

Av herr Sveningsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt.

När det gäller att i många landsortssamhällen och kommuner skapa förutsättningar för en ökad trivsel, till förmån för en gynnsam befolkningsutveckling för landsbygden i sin helhet, så har de mindre landsortsbiograferna sin stora betydelse. Detta motiverar väl en lindring i nöjesbeskattningen av de biografer i allmänhet som finns på rena landsbygden då dessa ofta brottas med ekonomiska svårigheter. 1954 års nöjesskatteutredning har uppmärksammat detta spörsmål samt för den berörda kategorien föreslagit skattefrihet för ett intäktsbelopp av högst 200 kr. per vecka.

Kungl. Maj:t förordar mot bakgrund härav i proposition nr 66, att i nöjesskatteförordningen 13 § införes en bestämmelse av innebörd att anordnare av biografföreställningar vid redovisning av nöjesskatt må göra avdrag för ett skattebelopp av högst 60 kr. för vecka, varunder högst tre sådana föreställningar, barnmatinéer oräknade, ägt rum på ett och samma visningsställe.

De skäl som av utredningen anförts till stöd för denna skattelindring synes mig lika väl motivera att skattefrihet åtnjutes för ett intäktsbelopp av högst 400 kr. per vecka. I enlighet härmed torde i förordningen införes en bestämmelse av innebörd att anordnare av biografföreställningar vid redovisning av nöjesskatt må göra avdrag för skattebelopp av högst 120 kr. för vecka, varunder högst sex sådana föreställningar, barnmatinéer oräknade, ägt rum på ett och samma visningsställe.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt.

§ 13.

Vid erläggande av nöjesskatt för biografföreställningar må, om högst sex föreställningar, barnmatinéer oräknade, ägt rum under veckan å samma visningsställe, befrielse åtnjutas från skatten i vad den avser sådant visningsställe till den del densamma för den veckan icke överstiger 120 kronor.

Stockholm den 12 mars 1957

Ragnar Sveningsson